

het zal eens geen lopen zijn

*alles wat tijdelijk is
gaat voorbij
dus ook
het tijdelijke zelf*

HET ZAL EENS GEEN LOPEN ZIJN

gedichten
bij een korte wandeling

Steven van Campen

© Steven van Campen 2007

lopen gaat
niet zo goed meer
bij hem
dat komt door de benen
of zit wellicht in de rug

maar hoe dan ook
één ding blijft zeker:
met beide benen
op de grond
komt hij echt nooit
een stap vooruit

hij weet dat
dus recht hij zijn rug
zet zich schrap
gaat

het is onvermijdelijk
dat hij de eerste stap zet

dat moet wel want anders
begint hij niet met lopen

met enige moeite
gaat het dan verder
wel vanzelf
of het nou struikelend is snel
hollend of langzaam
dat doet er niet toe

waar het om gaat is
dat hij loopt
want anders zou het geen lopen
mogen heten
en zou hij gewoon
stilstaan